

fælde kunde blive afgørende for, om han i det hele taget havde Sikkerhed for ved Tilskadekomst at faa en eventuel Erstatning udbetalt.

Ogsaa efter Loven af 27. Maj 1908 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m., ved hvilken Lov der vel var paabudt Forsikring, men hvor den paagældende ikke fik nogen Erstatning, hvis den forsikringspligtige ikke havde opfyldt sin forsikringspligt og heller ikke personlig var i Stand til at udrede Erstatningen, havde Kendskab til dette Forhold Interesse for de i en Virksomhed beskæftigede Arbejdere.

Siden 1. April 1917, da Loven af 6. Juli 1916 traadte i Kraft, har dette Forhold imidlertid ingen Betydning, idet der ved Bestemmelserne i § 21 i Loven af 1916, jfr. nu § 19 i den gældende Lov af 20. Maj 1933, er givet Regler, der sikrer, at de tilskadekomne i *alle* Tilfælde faar deres Erstatning udbetalt.

Som det af Direktoratet for Ulykkesforsikringen er fremhævet overfor Ministeriet, er Bestemmelsen saaledes overflødig efter sin oprindelige Hensigt. Den kan nu højst spille en Rolle for Arbejdsgiveren i den Henseende, at det overfor Politiet eller andre, overfor hvem han skal dokumentere, at han har opfyldt sin Forsikringspligt, sætter ham i Stand til let at gøre dette; men dette Øjemed kan lige saa let opnaas derved, at han fremviser sin Police eller et andet Doku-

ment fra Forsikringsselskabet, der godtgør, at han har tegnet Forsikring.

Dertil kommer, at den af Loven krævede Forsikringsattest (det saakaldte Forsikringsmærke), som paapeget i en fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen modtaget nærmere Redegørelse, i adskillige Tilfælde kan virke direkte vildledende, nemlig i de Tilfælde, hvor Præmien betales bagud efter en vis Perodes Forløb, og hvor Selskaberne sædvanligvis udsteder et Forsikringsmærke, lydende til Forsikringsaarets Udløb. Uagtet Forsikringen her kan komme ud af Kraft inden Udløbet af den paagældende Periode, f. Eks. paa Grund af Misligholdelse fra Forsikringstagerens Side eller Afstaaelse af Virksomheden til en anden erhvervsdrivende, er vedkommende dog i Besiddelse af et Forsikringsmærke, der angiver, at Forsikringen gælder til Forsikringsaarets Udløb, hvilket har vist sig at kunne give Anledning til Misforstaaelser.

Herefter og da den omhandlede Dokumentation som foran nævnt i Virkeligheden ikke har nogen Betydning, er Socialministeriet med Direktoratet enig i, at man uden Betænkelighed kan lade dette Forsikringsmærke bortfalde, hvorfor man herved stiller Forslag om de hertil fornødne Ændringer i Lovens § 80.

Til § 12.

Der henvises til Bemærkningerne til § 4.